

Januari 2018

Weekthema: Bevrijding en vrijheid vanuit gevangenschap (zonde)

Dinsdag

Een noodzaak

Lezen: Romeinen 7: 14-25

‘Hoe kom ik hier ooit uit?’ Die vraag stellen we onszelf wel eens als we ergens hopeloos mee zijn vastgelopen. Nou, dat is in geestelijk opzicht aan de orde in Romeinen 7. De mens die het leven uit Christus leerde kennen, redt het nooit met de wet. Ze is nooit een weg tot goedheid voor God. Verwacht het daarom nooit van de wet, want ze blijft je alleen maar schuldig stellen. Hopeloos! Vandaar die verzuchting, die uitroep van de apostel: ‘Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam van de dood’, uit die kerker waarin die vreemde inwoner, de zonde, mij gevangen houdt? Misschien denk je: is het dan altijd maar een ‘klagend christendom’? Wacht! Laten we de apostel laten uitspreken: ‘Ik dank God, door Jezus Christus, onze Heere.’ Met twee woorden spreken dus! Ik ben en blijf wel een zondaar in mijzelf, maar in Christus ben ik volkomen rechtvaardig. In Hem ben ik niet onder de wet, maar onder de genade. Alleen door Christus is er uitzicht. In Hem vind ik een volmaakte verlossing. Ik ben van Hem. En daarom dank ik mijn God! En eens, ja eens laat ik dat zondebestaan voorgoed achter mij. Want mijn Verlosser doet geen half werk. Is dat de balans en het perspectief ook van jouw leven?

Herken jij Paulus’ ervaring van onvermogen om jezelf te verlossen? Hoe?

Woensdag

Uit grote nood

Lezen: Psalm 40: 1-4

Het duizelt David in Psalm 40. Hij heeft weer heel wat beleefd. Het leven is immers zo vaak vol ellende. Maar de Heere heeft hem eruit geholpen, geholpen uit grote nood. De Heere trok hem op uit een kuil vol kolkend water en uit de bagger van de modderpoel. Wat er allemaal aan de hand is geweest? We weten het niet. Vul jij het vanuit je eigen leven maar in. Nu David zo door de Heere geholpen is gaat hij zingen van die Heere. Het duizelt hem. Deze persoonlijke weldaad door de Heere aan hem bewezen is maar een druppel in de zee

van Gods wonderen en gedachten. Waaraan denkt David bij die 'gedachten van God'? Aan zoveel. Aan Gods liefde, trouw en geduld alle eeuwen door. Aan Gods verlossingsdaden in Egypte en tijdens de woestijnreis. Hier werkt de Heilige Geest en wie Zijn werk gaat verstaan kent de verwondering. Het gaat je duizelen, vooral als onze ogen geopend worden voor wat God in Christus heeft gedaan. Hij, de grote Davidszoon geeft pas echte diepte aan deze psalm. Hij kwam terecht in de ruisende kuil en in het modderige slijk vanwege onze zonden. Voor Hem waren er geen reddende handen. Omdat Hij dat als Borg heeft doorstaan is er vandaag redding en verlossing.

Deze psalmdichter heeft in zijn leven ervaren hoe God hem verlost. Hoe is dat in je eigen leven?

Donderdag

Uit Egypte

Lezen: Exodus 19: 1-6 en 20: 1-2

De eerste twee maanden in vrijheid waren heftig verlopen. Israël wantrouwde God telkens weer. Maar God droeg het volk op adelaarsvleugels. Hij bevrijdde Israël en beschermde het dagelijks. Nu is Israël exact twee maanden na de uittocht aangekomen bij de berg Sinai. Daarover had God tegen Mozes gezegd: 'Wanneer u het volk uit Egypte hebt geleid, zult u God dienen op deze berg'. God had Zijn beloften waargemaakt. Maar is er nog toekomst voor Israël? Ja! Nu ze zijn aangekomen op de voorlopige bestemming, zegt de HEERE niets over Israëls ontrouw en ongeloof, maar benadrukt Hij alleen wat Hij voor Israël deed en hoe genadig Hij is. Wat Hem betreft staat de toekomst voor Israël wagenwijd open. Onder voorwaarde dat Israël Gods woorden gehoorzaamt en Zijn verbond onderhoudt, zal het Zijn eigendom zijn. Zo mag het dankzij Gods genade Hem dienen. De Heilige Geest bewerkt die gehoorzaamheid. Als Hij ons een nieuw hart geeft, zullen wij in Christus geloven. Dan zijn wij Zijn eigendom én Zijn volgeling. Zo zullen we als echte christenen God vereren.

Op welke manier heeft God het volk Israël bevrijd uit Egypte? Wat vraagt de Heere van Zijn volk naar aanleiding van die verlossing?

Vrijdag

Van schuld

Lezen: Kolossenzen 2: 13-15

Meestal zitten wij meer met onze schuld aan de bank of een kennis in de maag, dan met onze schuld tegenover God. Maar het Evangelie vraagt ons niet of wij er een beetje in kunnen meekomen, maar verkondigt ons ronduit: je hebt een gigantische liefdesschuld tegenover God en je kunt dat nooit voldoen! Wie levend gemaakt is met Christus (vers 13) erkent het. Als je vroeger een bepaalde schuld had, tekende je een schuldbekentenis. Dat gebeurde op papyrus, een soort papierrol. Als de schuld voldaan was, kon de schuldbekentenis op twee manieren ongedaan worden gemaakt. De eerste was: er twee krassen doorheen halen – een kruis. Maar dan bleef je de oorspronkelijke aanklagende tekst wel zien. De tweede manier was, dat er een spons doorheen werd gehaald. Dan ontdekte je geen spoor meer van de schuld die er geweest was. Dat laatste heeft de HEERE nu gedaan, zegt Paulus. Hij heeft 'het handschrift dat tegen ons was' uitgewist. God haalde de spons met Christus' bloed er doorheen. Er is geen spoor meer van te bekennen. Gaat het al zingen in jouw hart? 'De schuld Uws volks hebt G' uit Uw boek gedaan; ook ziet Gij geen van hunne zonden aan' (Ps. 85).

In dit gedeelte gaat het over onze schuld tegenover God. Ervaar je dat zelf ook? Hoe? Vraag de Heere Jezus of Hij ook voor jou de schuld, die er is, wil uitwissen.

Zaterdag

Van de vloek van de wet

Lezen: Galaten 4: 1-7

Misschien heb je er van heel nabij ervaring mee: een adoptiekind. Een kind dat niet uit deze ouders is voortgekomen, maar door hen is aangenomen als kind in volle rechten. Dat wil de Heere doen met mensen die door hun zonde een slavenbestand hadden onder de knoet van de wet. Vanuit onszelf zou dat nooit anders kunnen worden. Maar om twee redenen kan dat wel. De eerste is: God heeft zijn Zoon gestuurd. Hij betrad het terrein van deze wereld om Zich te onderwerpen aan de wet en haar vloek op Zich te nemen. Zo verlost Hij onmondige kinderen van de zware slagschaduw van de wet en bewerkte de adoptie tot kinderen. De tweede is: God heeft Zijn Geest gegeven. Dat gebeurde op basis van het volbrachte werk van Christus. In dat werk legde Hij de grondslag voor de aanneming tot kinderen. De Geest is het, Die mij daar deel van doet uitmaken. Hij leert mij 'Vader' zeggen in het voetspoor van Christus, Die het in Getsemane zei: 'Abba, Vader' (Markus 14:36). Een slaaf mag geen 'vader'

zeggen, een kind wel. Daar werkt de Geest heen: alle slaafse vrees moet wijken en plaats maken voor kinderlijke vrijmoedigheid. Herken je dit? Wat een wonder: 'Zijn bloed geeft mij 't recht meer te zijn dan een knecht; 'k ben Gods kind, dat verblijdt mij zózeer!'

Zolang je God niet kent, ben je een slaaf. Ben jij een slaaf onder de zonde en de wet of ben jij vrijgekocht door de Heere Jezus?

Zondag

Door Jezus' bloed

Lezen: Mattheüs 20: 20-28 en Kolossenzen 1:14

En... hoe maakt jou zoon het? Prima! Hij is pas nog weer bevorderd, hij heeft nu wel ...tig mensen onder zich. Ouders willen graag dat hun kinderen het ver brengen. En liefst verder dan anderen! Maar is dat echt hét ideaal? Jezus heeft aan Zijn leerlingen toch al leidende posities beloofd in het Koninkrijk (Matt. 19:28), maar nu wil de moeder van Johannes en Jakobus dat haar jongens de anderen nog achter zich laten. Daarin signaleert Jezus een gevaarlijk werelds denken. Kijk naar aardse machtshebbers, hoe ze zich willen laten gelden. Zelf omhoog komen door anderen neer te drukken. Het is nog dagelijks waar te nemen, in politiek en maatschappij. Niemand wordt er gelukkig van, ook de machthebber zelf niet. Jezus, de grote Machthebber, is heel anders. Hij ziet hoe wij mensen door onze opstand tegen God ons leven verbeurd hebben. Dan komt Hij en betaalt de losprijs om ons vrij te krijgen (verg. Ex. 21:30). Daarvoor geeft Hij Zichzelf, dienend, tot in de dood. En zó komt Hij tot eer een glorie. Nu roept Hij ons tot navolging. Zoals een lied zegt: 'Wees voor een elk de minste, maar ook weer graag de meeste in liefdedienst alleen!' – dat is pas eersteklas leven!

Hoe heeft Jezus de verlossing van zondaren tot stand gebracht?

Maandag

Van de toekomstige toorn

Lezen: 1 Thessalonicenzen 1:1-10

Terecht beklemtonen wij de noodzaak van de bekering. Daar kan geen mens buiten. Ieder mens wordt geboren met de rug naar God toe. Waar kijken we dan naar, waar hangen we

aan? Paulus noemt hier de afgoden. Ogenschijnlijk zien ze er vandaag wat anders uit dan toen, maar ze zijn er: het geld, ons mooie huis, ons werk, seks, sport. Misschien kun je voor jezelf niet één concreet voorbeeld noemen. Maar leeft in ons aller hart niet wat iemand eens verwoordde: 'Ik ben een god in het diepst van mijn gedachten'? In welke gestalte ook de goden jou in de ban hebben: bekeer je ervan. De bekering heeft vooral ook een positieve kant: dienen en verwachten, slaaf zijn van de levende God: vrij zijn om Hem te dienen in nederigheid en toewijding. 'HEERE, wat wilt U dat ik doen zal?' Dat wordt merkbaar in de manier waarop je vandaag werkt en beslissingen neemt. Maar deze bekering maakt ons ook tot verwachtende mensen: we gaan uitzien naar de komst van Christus, Die ons redt van de toekomstige toorn. Aangrijpende werkelijkheid: het laatste oordeel breekt straks los. Heb jij je toevlucht genomen tot de enige Schuilplaats, Jezus Christus? Wie dat doet heeft niets te vrezen. Die kan en mag Hem verwachten. Die verwachting stempelt je leven hier en nu. Bekeerd tot God om zó te dienen en te verwachten: zijn wij daaraan herkenbaar?

Laat vers 10 op je inwerken. Waarvoor wil je God danken? Wat wil je Hem vragen?